Diumenge 2 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 20,19-31): (...) Però Tomàs, un dels Dotze, el qui es diu Dídim, no era amb ells quan vingué Jesús. Els altres deixebles li deien: «Hem vist el Senyor!». Però ell els digué: «Si no veig en les seves mans la marca dels claus, i no fico el meu dit en la marca dels claus, i no fico la meva mà en el seu costat, no creuré».

I vuit dies després els seus deixebles eren novament a dintre, i Tomàs amb ells. Vingué Jesús, tancades les portes, i es presentà enmig d'ells, i digué: «La pau sigui amb vosaltres!». Després diu a Tomàs: «Porta el teu dit aquí i mira les meves mans, i porta la teva mà i fica-la en el meu costat, i no sigues incrèdul sinó fidel!». Respongué Tomàs, dient: «[Ets] el Senyor meu i el Déu meu!». Li digué Jesús: «Perquè m'has vist has cregut? Benaurats els qui sense haver vist han cregut!» (...).

La fe

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui revivim les primeres aparicions davant els Apòstols del Jesucrist ressuscitat. Després d'haver passat tanta por, ara els costa acceptar que Jesús és viu. El tenen davant i... Tomàs apòstol, que no hi fou la primera vegada, és encara més radical: no creurà si no "toca" Jesús.

El Crist el corregirà per no haver cregut els seus companys. Hi ha persones que solament accepten com a vertader allò que poden tocar. Però gairebé tot el que aprenem és perquè ens ho expliquen, normalment sense demostracions. "Fe" és acceptar el que ens diuen, perquè ens fiem de qui ens parla i perquè el seu missatge és raonable. El que és inhumà és desconfiar, sense més, de la paraula dels altres (fins i tot de Déu). Sense confiança el món no funciona.

—Gràcies, Déu meu, pel do de la fe. És el meu tresor més gran, perquè així puc tractar-vos de "tu a Tu", com un fill al seu Pare. Sóc feliç coneixent-vos tan familiarment.